

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 287/2021
01.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делбашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Стојковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Сучевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3118/20 од 10.09.2020. године, у седници одржаној 01.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3118/20 од 10.09.2020. године.

ОДБИЈА СЕ се захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 3879/17 од 07.11.2019. године, која је исправљена решењем истог суда од 06.03.2020. године, ставом првим изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено поднеском од 17.11.2016. године. Ставом другим изреке одбачена је као недозвољена тужба у делу којим је тужила тражила да се наложи РГЗ, СКН Нови Београд и Земун да када се за то стекну услови, а по правноснажности ове пресуде, изврше упис права својине на предметним непокретностима и то: на $\frac{1}{2}$ идеалног дела од утврђене имовине на тужилу, као и Основном суду у Бања Луци да упише оснивачка права – учешће у капиталу у висини од 16,5% на предузећу „Кенди ЛТД“ д.о.о. Бања Лука на тужилу, а што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом трећим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и утврђен допринос странака у тековини током трајања њихове ванбрачне заједнице у висини од по $\frac{1}{2}$ на следећој заједничкој имовини странака и то: непокретностима уписаним у ЛН .. КО ... и новчаним средствима на рачунима у Швајцарској, ближе одређеним у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да суд утврди допринос странака у тековини током трајања њихове ванбрачне заједнице у висини од по $\frac{1}{2}$ на следећој заједничкој имовини старанака и то: новчаним средствима на рачунима у Швајцарској банци УБС и непокретностима уписаним у ЛН .. КО ..., ближе одређеним у овом ставу изреке. Ставом петим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда Београду Гж 3118/20 од 10.09.2020. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда, исправљена решењем истог суда од 06.03.2020. године у ставу трећем изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужила тражила да суд утврди допринос странака у тековини током трајања њихове ванбрачне заједнице у висини од по $\frac{1}{2}$ на следећој заједничкој имовини странака и то: непокретностима уписаним у ЛН .. КО ... и новчаним средствима на рачунима у Швајцарској, ближе одређеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде, исправљене решењем истог суда од 06.03.2020. године, тако што је обавезана тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка од 601.500,00 динара. Ставом трећим изреке обавезана је тужила да туженом накнади трошкове другостепеног поступка од 192.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиле.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, који се примењују на основу члана 506. став 2. („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, док се на друге битне повреде одредаба парничног поступка ревизијом одређено не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су засновале ванбрачну заједницу 1989. године у ... где је тужила држала киоск, а тужени био запослен у киоску. По избијању немира 1991. године тужила и тужени су заједно дошли у У току заједнице живота парничних странака 1993. године рођен је заједнички син ВВ. Ванбрачна заједница прекинута је крајем 2002. године, почетком 2003. године. Парничне странке су 27.10.2005. године закључиле Уговор о регулисању међусобних права и обавеза који је оверен под Ов ../2005, у коме је констатовано да је ванбрачна заједница странака трајала почев од 1989. године до 2002. године, да је мал. ВВ поверен на чување и васпитање мајци, да је тужила покренула пред Четвртим општинским судом у Београду два парнична поступка и то: ради ванбрачне тековине и ради издржавања, те да у циљу дефинитивног и трајног регулисања свих међусобних односа уговорне стране наведеним уговором регулишу међусобна права и обавезе тако што утврђују, између осталог, да су суласници са по $\frac{1}{2}$ дела стана бр. .. у ... на ..., да је тужени уговором о поклону поклатио тужилу $\frac{1}{2}$ идеалног дела стана у ... бр. .. на ... и $\frac{1}{2}$ идеалног дела стана бр. .. у ул. ... бр. .. на ..., уз установљење терета доживотног права уживања на наведеним становима у корист туженог, док је чланом 6. предвиђено да овим уговором уговорне стране дефинитивно и трајно регулишу своје међусобне односе једна према другој и неће имати било каквих

даљих потраживања по било ком основу, док ће тужила истовремено реализацијом споразума повући тужбе одрицањем од тужбеног захтева у предметима Четвртог општинског суда у Београду. Тужила је повукла тужбу за поделу брачне тековине.

У току трајања ванбрачне заједнице странака пословало је предузеће Нено експорт-импорт, имали су киоск на ... у власништву фирме Игма комерц, а почев од 1997. године тужени је постао сувласник предузећа Кенди ЛТД у ... за чије потребе рада је почетком 1998. године купљен плац у ... и започета изградња објекта са намером производње инстант пића. На купљеној парцели у ... подигнут је објекат од 500 м², а током 2007. године докупљено још 10 ари плаца. Како производња није заживела основана је фирма у ... у којој је тужени такође био сувласник. Према изводу из ЗКУЛ .. КО ... на кат.парц. ..., њива површине 64а и кат.парц. ..., њива површине 13а, као сувласник са уделом 1800/7700 идеалних делова уписан је тужени, а према ЛН .. КО ... на непокретностима и то: кат.парц. .. и кат.парц. ..., укупне површине 76 а 96 м², између осталих, уписан је тужени као сувласник са уделом од 900/7696 идеалних делова. Према Г листу из извода ЛН .. КО .. на кат.парц. .. налази се део зграде број .. са кат. парцеле број ..., укупне површине 819 м², од чега се 460 м² налази на кат.парц. ..., а преостали део од 359 м² налази се на кат.парц. ... Према овереном преводу потврде о отварању рачуна и вредносних папира од 06.12.2000. године УБС је обавестила туженог да су у његово име отворени рачуни и то: за валуту УСД за приватне клијенте текући рачун ..., за валуту евро за приватне клијенте, те рачун вредносних папира Према изводу рачуна број ... и рачуна Централног регистра ... исти гласе на име туженог, а укупни салдо нето располагања на рачуну број ... је 880.652 швајцарских франака и са одобреним салдом на рачуну број ... од 235.795,76 ДМ, на дан 05.12.2000. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је ванбрачна заједница парничних странака трајала од 1989. до краја 2002. године односно почетка 2003. године, да катастарске парцеле .. и .. представљају заједничку имовину парничних странака, будући да су ове катастарске парцеле купљене 1998. године за време трајања ванбрачне заједнице странака, а на којима је тужени био уписан у ЗКУЛ .. КО ... као сувласник, а да је и у ЛН .. КО ... на тим парцелама је уписан његов сувласнички удео, при том оценивши и да средства на рачуну бр. ... која се у Централном регистру воде на име тужног, као и салдо нето располагања на дан 05.12.2000. године представљају заједничку имовину странака у смислу члана 171. Породичног закона са једнаким уделима на истој, због чега је делимично усвојио тужбени захтев (став трећи изреке), док је у преосталом делу одбио тужбени захтев (став четврти изреке).

Међутим другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев закључивши да је тужила пропустила да у парници ради утврђења доприноса странака у тековини на кат.парцелама .. и ..., земљиште под зградом – објектом и на зградама на парцелама, све уписано у ЛН .. КО ... тужбом обухвати све сувласнике наведених парцела који су нужни супарничари, а који пропуст представља недостатак страначке пасивне легитимације, као и да су у односу на девизна средства, осим констатације стања на рачунима, изостали доказни предлози тужиле да је реч о новчаним средствима стеченим у току трајања ванбрачне заједнице парничних странака и датумима када су уплате вршене.

Неосновани су наводи и разлози ревизије тужиле којима се правноснажна пресуда побија због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 211. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјално правног односа. Ставом 2. одредбе закона прописано је да ако сва лица из става 1. тог става нису обухваћена тужбом, као странке, суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован. Ставом 3. наведене одредбе прописано је да о нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању у ЗКУЛ .. КО ... уписане су кат. парцеле .. и .. на име туженог са уделом од 1800/7700 идеалних делова, а према изводу из ЛН .. КО ... наведене катастарске парцеле и то: кат.парцела .. и .., укупне површине 76а 96м2, уписане су између осталих, на име туженог са уделом од 900/7696 идеалних делова, а на којим парцелама су подигнути објекти за потребе пословања предузећа „Кенду ЛТД“ од 500 м2 (према изводу из листа непокретности .. КО ... део зграде које се налазе на кат.парцели .. налази се делом и на кат.парцели .. и објекти су грађани заједно са ортаком фирме Кенду). Како су у конкретном случају, поред туженог, као сувласника на предметним непокретностима, са одређеним уделом уписана и трећа лица, а исти нису обухваћени тужбом, то на страни туженог нема потпуне пасивне легитимације, како то правилно закључује другостепени суд. Наиме, у конкретном случају сви власници предметних непокретности су јединствени и нужни супарничари, јер спор мора да се реши на једнак начин према свима. Стога, по оцени Врховног касационог суда, правилно је одлучио другостепени суд када је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиле.

Супротно наводима ревизије, правилна је одлука другостепеног суда да су, у односу на девизна средства осим констатације стања на рачунима, изостали доказни предлози тужиле да је реч о новчаним средствима стеченим у току трјања ванбрачне заједнице парничних странака и датумима када су уплате вршене. Наиме, у погледу захтева тужиле да се утврди њен удео на средствима на рачунима (ближе наведеним у ставу првом изреке побијане одлуке) по основу стицања у заједници са тужним, правилно разјашњење карактера ове имовине захтевало је утврђење датума стицања, порекла средстава и основа стицања, као и да ли је постојао допринос тужиле у стицању ове имовине у току трајања ванбрачне заједнице, како то правилно закључује другостепени суд. Како тужиле у конкретном случају, суду није доставила доказе да је реч о новчаним средствима стеченим у току трајања ванбрачне заједнице парничних странака и датумима када су уплате вршене, будући да потврда о отварању рачуна и вредносних папира представља доказ о евентуалном постојању неких девизних средстава, али не и да је реч о заједничкој имовини ванбрачних партнера, нити да су новчана средства стечена њиховим заједничким радом у току трајања заједнице, како то правилно закључује другостепени суд. Имајући у виду наведено, као и чињеницу да су парничне странке 27.10.2005. године закључиле Уговор о регулисању међусобних права и обавеза и овериле под Ов ../2005, у коме је чланом 6. предвиђено да овим уговором уговорне стране дефинитивно и трајно регулишу своје међусобне односе једна према другој и неће имати било каквих даљих потраживања по било ком основу, стога је правилно другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев и у погледу новчаних средстава.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда нису били нужни, због чега је захтев туженог за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП, и одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић